

# ΝΤΕΦΙ

5  
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ  
ΣΤΙΕΣΙΑ  
ΑΦΙΕΡΩΜΑ



# ΟΙ ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΗ ΛΥΡΑ

ΒΓΗΚΑΝ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ



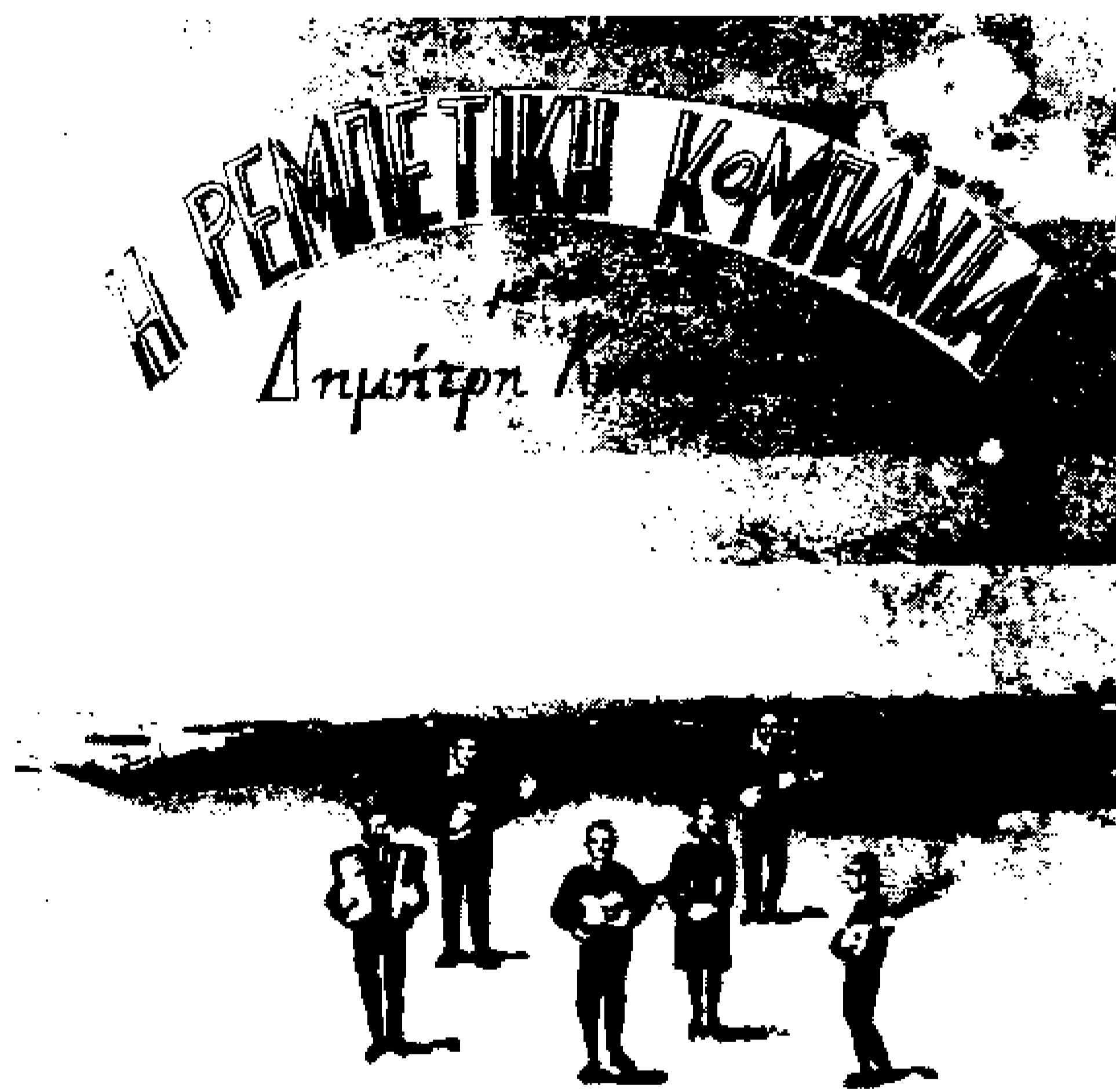
του ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΓΛΥΚΕΡΙΑ



Η πρώτη και καλύτερη

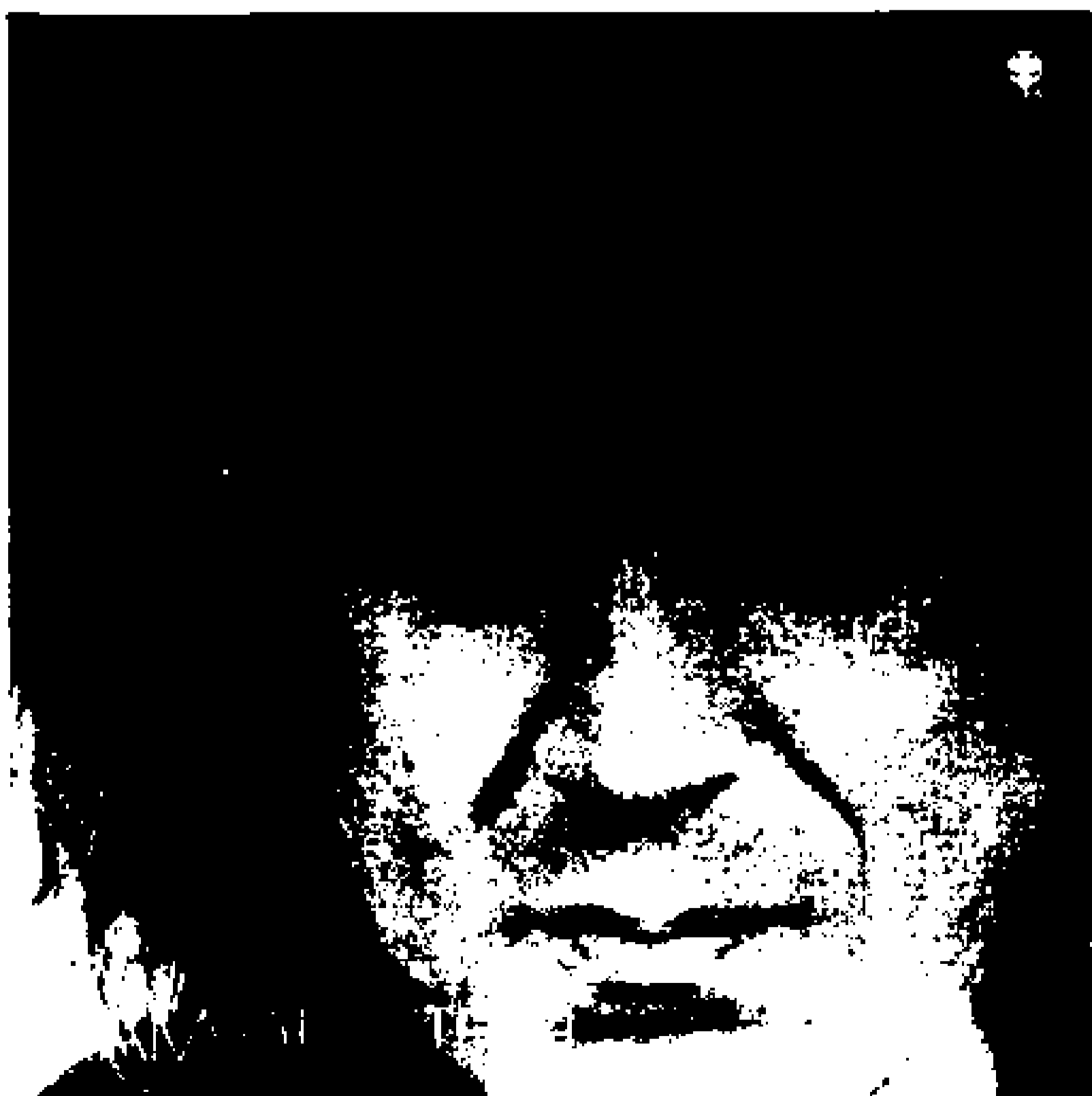


ο ωραιότερος δίσκος της

η Αλέξια  
Μόνο



Λουκιανός Κηλαηδόνης



Μαργαρίτα Ζορμπαλά



Βίκυ Μοσχολιού





### ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ ΣΤΑ ΔΥΟ ΣΤΕΝΑ

Τον Κίτσο Τσιτσάνη τον ήξερα από πιτσιρικάς. Στις αραιές επισκέψεις μου στα Τρίκαλα, το καφενείο του ήταν ο πρώτος σταθμός και μόνιμος τόπος συνάντησης με στενό μου συγγενή, κολλητό του φίλο εδώ και 40 περίπου χρόνια. Μερικές παλιές ψάθινες καρέκλες γύρω από στρογγυλά τραπέζια, ένας πάγκος, μια σόμπα και στους γυμνούς τοίχους μια φωτογραφία του μικρού-μεγάλου αδερφού του. Αυτό είναι το καφενείο «ο Τσιτσάνης» ή, τουλάχιστον, εγώ έτσι θυμάμαι.

Όταν, το βραδάκι της 26 Ιανουαρίου, ο αδερφός μου γύρισε από ένα σύντομο ταξίδι στα Τρίκαλα και μου είπε ότι ο Κίτσος είχε πεθάνει, σαν σε ταινία πέρασαν από την σκέψη μου οι εικόνες. Πίσω από τον πάγκο να ετοιμάζει τσίπουρα και μεζέδες για τους πελάτες-φίλους ή καθισμένος μόνος του στην γωνία, απόμακρος, βυθισμένος σε σκέψεις, παραστάσεις απ' το παρελθόν ή το μέλλον (ήθελε να παντρέψει την κόρη

του) στο μυαλό του. Λίγους μήνες αργότερα, τσακισμένος από αεπάλληλες γαστρορραγίες, αδύναμος, ξαπλωμένος σ' ένα κρεβάτι του άθλιου νοσοκομείου των Τρικάλων, να μην μπορεί καλά-καλά να μιλήσει.

Εμπειρία ζωής ήταν για μένα το πρωινό που πέρασα μαζί του πέρυσι, νωρίς την άνοιξη. Ζαλισμένος από δεκάδες τσίπουρα, τον άκουγα «σαν μαγεμένος» να μιλάει. Ιστορίες απ' τη ζωή του, για τον αδερφό του, για γκόμενες, για τις εταιρείες δίσκων και τους κασσετοπειρατές, για κάτι τύπους από την τηλεόραση που έδιωξε, για τον Μπιθικώτση που τούδινε 200 χιλιάρικα για να πάει μαζί του στην Αμερική, για τον Σακαφλιά. Αλήθεια ή ψέμματα, δεν ξέρω. Και δεν έχει και σημασία. Και σε μια γωνιά το κασσετόφωνο να παίζει τραγούδια, ηχογραφημένα εκεί στο καφενείο και στο σπίτι του. Ατέλειωτα ταξίμια για ταξίδια στη Σιγκαπούρη και στη Στοκχόλμη, πίσω από χορεύτριες και «δεν σε θέλω πια, δεν σ' αγαπώ». Όλο το σκηνικό του ρεμπέτικου στημένο μπροστά στα μάτια μου.

Γέννημα-θρέμμα της κουλτούρας του ρεμπέτικου, δημιουργός και φορέας αυτής της τεράστιας παράδοσης, ο Κίτσος Τσιτσάνης έζησε τα τελευταία του χρόνια και, τελικά, πέθανε, όπως πολλοί άλλοι λαϊκοί καλλιτέχνες, στη σκιά των προβολών της δημοσιότητας, παρέα με τις αναμνήσεις του, τους φίλους του, τους συγγενείς και το μπουζούκι του. Και κάπως έτσι θάπρεπε νάναι.

Δεν ξεκίνησα να γράψω επικήδειο, και, στις τρεις η ώρα το πρωί που ξαναδιαβάζω αυτό το κείμενο, δεν μου φαίνεται για τέτοιο. Δεν είμαι, άλλωστε, το κατάλληλο πρόσωπο για να κάνω αυτή τη δουλειά. Για να πω την αλήθεια, ούτε καν ξέρω γιατί τα έγραφα ολ' αυτά. Ίσως να φταίει κάποιο παράξενο μίγμα βότκας, κρασιού, ματαιοδοξίας και συγκίνησης. Όπως και νάναι, ο Χρήστος δεν θα ξαναπαίξει το μπουζούκι. ■

**Γιώργος Κουτσονάσιος**

Υ.Γ. Όσοι γνώρισαν τον αδελφό του Βασίλη Τσιτσάνη, το Χρίστο, θα τον θυμούνται για πολλά χρόνια. Όσοι πέρασαν απ' το φτωχό καφεενάκι που είναι στην αυλή του σπιτιού όπου γεννήθηκε κι ο Βασίλης, επί της οδού Λαρίσης, γλέντησαν μαζί του, τους έπαιξε με το μπουζούκι του και τους τραγούδησε τραγούδια του Βασίλη και δικά του, που κατά καιρούς, όπως μου είπε ο Βασίλης, έδωσε στα χρόνια τα παλιά. Τώρα ο Βασίλης είναι ο μόνος που απόμεινε απ' την οικογένειά του.

Ο Βασίλης, που τηλεφωνικά μιλήσα μαζί του, με πόνο μου είπε επιγραμματικά: «Γεννιόμαστε για να πεθάνουμε». ■

### ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΟΙ ΤΑΞΙΔΕΥΤΕΣ

Όποτε ξεκινώ για μακρύ ταξίδι σκέπτομαι την Εθνική. Αυτή την καρμανιόλα που μοιράζει απλόχερα τα κρίματά της και τα αμαρτήματά της στους ανυπόψιαστους ευτυχισμένους ταξιδευτές. Πάντα όταν ξεκινώ για μακρύ ταξίδι η καρδιά μου σφίγγεται μη και ο τυχερός αυτή τη φορά είμαι εγώ, αλλά και γω πάλι που δεν είμαι, ποιος ξέρει αύριο τι γίνεται.

Ξέρεις, σκέπτομαι αυτά τα διαχωριστικά διαζώματα είναι τόσο μεγάλη υπόθεση να γίνουν;

Μήπως τα λεφτά είναι πολλά; Να βοηθήσουμε όλοι μαζί. Μπορεί κι όλος ο ετήσιος προϋπολογισμός να μην έχει περίσσειμα από τις κάθε λογής αμυντικές δαπάνες... αλλά κάθονται και σκέπτομαι πάλι μια ανθρώπινη ζωή αξίζει όσο ολόκληρος προϋπολογισμός ενός κράτους και ακόμα πιο πάνω;

Μια ανθρώπινη ζωή αφού ξεπεράσει όλα τα ατυχήματα, τις αρρώστειες, που πέφτουν και μοιράζονται απλόχερα από το Θεούλη μας, θέλει να πάει μια βόλτα πιο έξω και πως να το κάνουμε είναι απάνθρωπο να πληρώνει φόρο αίματος κάθε μέρα, και κάθε στιγμή, επειδή το κράτος δεν πρόβλεψε διαχωριστικά διαζώματα. Γιατί κακά τα ψέμματα τα θανατηφόρα δυστυχήματα γίνονται πάντοτε σε μέρη που δεν υπάρχουν

διαχωριστικά, από λάθη που γίνονται πάντοτε από αντιθέτως ερχόμενα αυτοκίνητα.

Όποτε ξεκινώ για μακρύ ταξίδι σκέπτομαι την Εθνική, αυτή την καρμινιόλα που μοιράζει απλόχερα τα κρίματα και τις αμαρτίες της σε μένα, σε σένα και σε όλους γενικά τους ευτυχισμένους ανυποψίαστους ταξιδευτές.

**Λάκης Παπαδόπουλος**

## ΡΕΠΟΡΤΕΡΣ

### Δεν είστε μόνο σαχλοί

Λες και χαθήκανε τα θέματα για ρεπορτάζ και εκπομπές, τα καταφέρατε πάλι να γίνετε ενοχλητικοί και να υπενθυμίσετε στον κοσμάκη το ρόλο σας. Την ψάχνετε ανόητοι, λες και μόνο εσείς μπορείτε να ελέγχετε και να λέτε τι συμβαίνει.

Παράγοντες της δημόσιας ζωής μας φαγωθήκατε πάλι για να μας στερήσετε κάτι πολύτιμο. Τι άλλο; Τον ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ βέβαια. Με επιχειρήματα πρώτης τάξεως, με εβραϊκή μεθοδολογία και με χαρτιά «κλειδιά» που κράταγαν αδιάφοροι κλητήρες, προσπαθήσατε για να κλειστεί στο καβούκι του μια για πάντα ο ΣΤΕΛΙΟΣ. Εμείς, ο κοσμάκης ως γνωστόν δεν ανησυχούμε για τους δημοσιογράφους καριέρας, για τον κ. Μάτσα και τους υπαλλήλους του όσο για τη φωνή του ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ. Σ' αυτόν τον τόπο ό,τι ωραίο υπάρχει παραλαμβάνεται από ρεπόρτες και λοιπούς ειδικούς με μόνο προορισμό την διαφθορά ή τον αφανισμό. Παράδειγμα ότι στο λεκανοπέδιο Αττικής υπάρχουν χιλιάδες διαμερίσματα. Για ένα τριάρι όμως χάσαμε προ 12ετίας τον ΜΠΟΤΙΝΟ και από τότε ούτε σέντρα είδαμε, ούτε επιτόπιο άλμα για κεφαλιά.

Την ψάχνουν οι παράγοντες και οι ειδικοί λες και ο κοσμάκης μασάει γενικώς. Δεν με αφορά μια πιθανή αυτοκαταστροφικότητα ή ένας πολύ φυσικός μαζοχισμός του ΣΤΕΛΙΟΥ, όπως δε με νοιάζει ο χαρακτήρας της γκομενάρας που θαυμάζω στο απέναντι πεζοδρόμιο. Παθαίνω με τον ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ όπως παθαίνω με

τις ματιές της λεγόμενης.

Την βγάζουμε στο cool και έρχονται οι διάφοροι να μας τσαντίσουνε λες και εμείς δεν μπορούμε να ξέρουμε τι τρέχει. Σκέπτεστε ρεπόρτες καριέρας, άμα αρχίσει να λέει ο καθένας τα δικά του τι έχει να γίνει; ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Και τότε ο καθένας μας θα μπορεί να μιλάει κάθε 9.000.000 φορές! Και γιατί αυτό είναι πράγμα αδύνατο, ο πολιτι-



σμός επέβαλε τον τραγουδιστή, τον καλλιτέχνη γενικώς, να παίξει το ρόλο της κατευθείαν επικοινωνίας. Δηλαδή κουβεντούλα για τις καρδιές μας, τα όνειρά μας, τις πληγές, τις χαρές μας και άλλα ασήμαντα.

Θα αντέξει για άλλη μια φορά ο ταλαίπωρος ελληνικός λαός στο να του ξαναμονοπωλήσουνε την ελληνικότητα και την ψυχούλα του.

Γιατί άμα λάχει να 'ούμε και ΠΑΣΟΚ ψηφίσαμε και Κύρκο Ευρωβουλευτή, αλλά όλοι περιμένουμε αυτό που μπορεί να άλλαζε. Γκρινιάξαμε; ΟΧΙ. Και οικονομικές δυσκολίες έχουμε και στη μάπα σάς τρώμε. Στην μεν γοητευτική και λαϊκά εκλεγμένη κ. Μερκούρη παρακαλούμε να δει ότι πολιτιστικό πρόβλημα δεν είναι μόνον τα Ελγίνεια αγάλματα, όπου θεωρώ εξ ίσου επικτόν αντί να τα ζητάμε να πάμε 5 άνθρωποι να τα πάρουμε τσαμπουκά, αλλά να κατανοήσει την κρίσιμη μάχη που δίνεται με Αθηναίους, Σαλονικιούς, Νησιώτες,

Κρητικούς, Μικρασιάτες, Μακεδόνες, Ρουμελιώτες, Αρμένηδες, Ηπειρώτες, Κωνσταντινοπολίτες, Πόντιους, Εβραίους, Γύφτους, Βλάχους, ρωμιούς γενικώς εναντίον ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ, ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ, ΕΒΡΑΙΩΝ και ΡΩΣΩΝ για να κάνει κάτι απ' αύριο σχετικώς.

Γνώμη δικιά μου (μια από τις 9.000.000 φυσικά) είναι οι χοροί των τοπικών συλλόγων να γίνονται καθημερινώς το καλοκαίρι στον Λυκαβητό και αλλού, δια ΝΟΜΟΥ.

Θα γλεντάνε όπως ξέρουνε οι μεν και θα ανακαλύπτονται από τους δε. Αλλιώς μπορεί να τραβήξει σε μάκρος η μόδα των ανακαλύψεων και της τάχα πρωτοπορίας όπως με το ρεμπέτικο, τους μπάλους, τους αμανέδες και όλα τα λουλουδάκια της Ελληνικής αυλής. Προλαβαίνει η Ελλάδίτσα μας να γνωριστεί μεταξύ της μέσα στο '83.

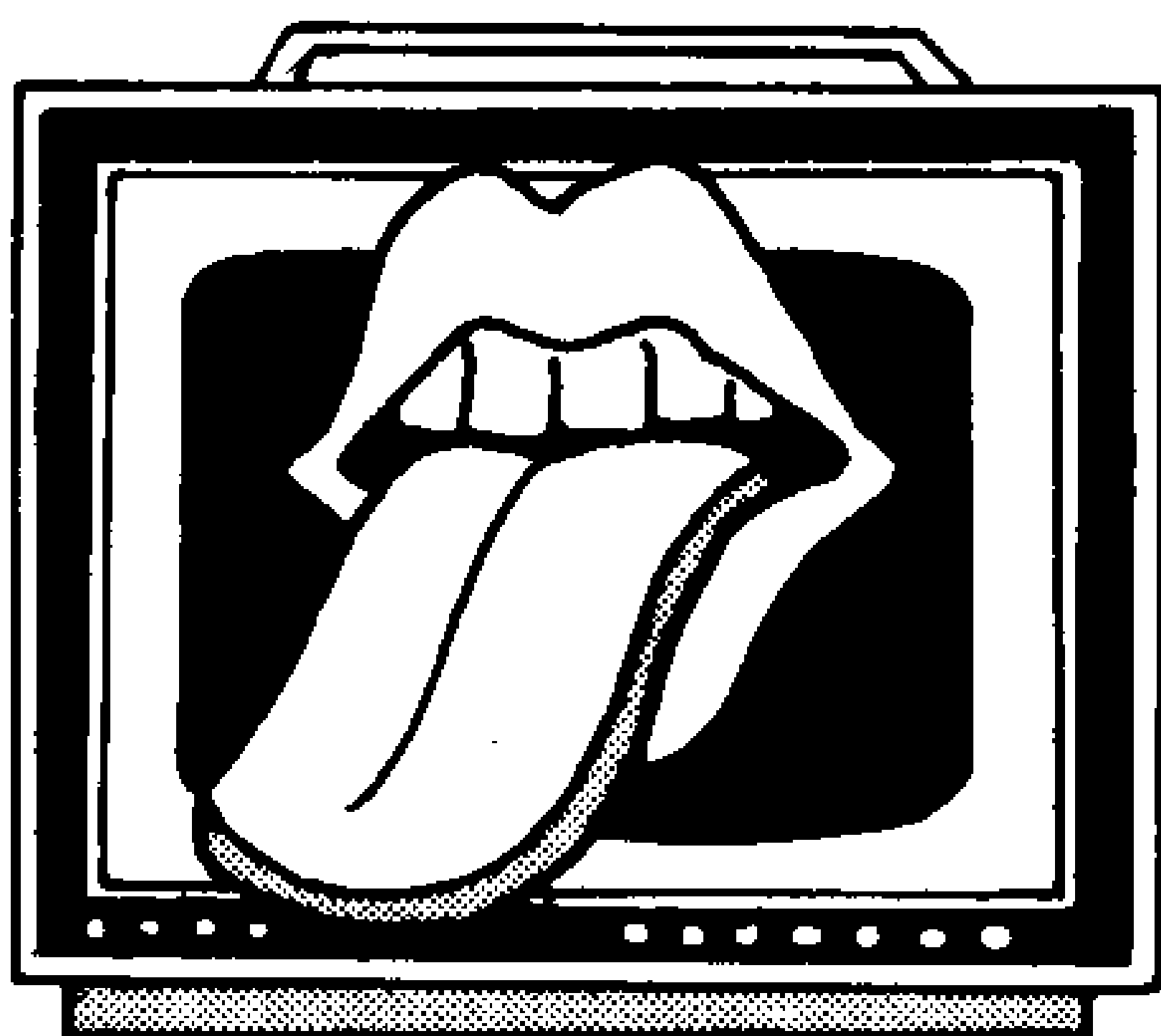
Όσο για τον συμπαθέστατο αγωνιστή κ. Λαλιώτη αλήθεια είναι ότι και το ΠΡΟ-ΠΟ και ο αθλητισμός δεν είναι τόσο πρόβλημα στη ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ όσο τα ναρκωτικά. Είμαι επιφυλακτικός όμως γιατί είναι γνωστό ότι πολλές επιτροπές, πολλών υπουργείων, σκέπτονται γι' αυτά. Μέχρι ν' αποφασίσουν όμως ας χρεώνεται η δημόσια συνείδηση με άδικους θανάτους θλιβερών πρεζάκηδων και συλλήψεις, ξεφτιλισμούς γραφικών κατ' εξοχήν οραματιστών χασικλήδων. Τέτοιες κοινωνίες, τέτοια θαύματα τους αξίζουν. Άλλωστε φάγαμε το γάιδαρο, η ουρά μένει.

Γνωρίζω, όμως, κ. Λαλιώτη, πόσο θες την κοινή γνώμη, εκτός από τους κορυφαίους επιστήμονες που έχουμε. Την έχεις. Είναι η τελευταία δημιουργία του μεγάλου Έλληνα μουσικού, η ΛΙΤΑΝΕΙΑ του ΤΣΙΤΣΑΝΗ. Ή την δέχεσαι και προχωράς προς τα πιο ανθρώπινα ή απαγορεύεις το δίσκο και ο κοσμάκης είναι ήσυχος ότι δεν άλλαξε τίποτα.

Τα χρόνια του σκότους, με τον Κατσαρό και τη Μαρινέλλα, ακούγαμε υποχρεωτικά ROCK'N' ROLL για να μην τρελαθούμε (δεν μπορούσε άλλωστε όλος αυτός ο πληθυσμός να την κάνει για

Παρίσι). Τώρα όμως που γλυτώσαμε από την διεφθαρμένη ΔΕΞΙΑ και το άλλο ύποπτο κατασκευασμά το ΚΚΕ (είναι μόνο 11%, ευτυχώς), σας θερμοπαρακαλούμε αρμόδιοι του δημόσιου βίου μας ΠΑΣΟΚ, ρεπόρτερς και λοιποί ειδικοί να μας αφήσετε ν' αγαπήσουμε τον τραγουδιστή, την γκόμενα και τη ζωή όπως γουστάρει ο καθένας μας στα πλαίσια κάποιου Ελληνικού ανθρώπινου πλουραλισμού. ■

**Μάκης Κοντιζάς**



### **ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ**

Αν για τα προβλήματα της τηλεόρασης ισχύει ως ένα βαθμό η δικαιολογία ότι η βελτίωση των προγραμμάτων προϋποθέτει μια υποδομή, που δεν την αποκτάς από τη μιά μέρα στην άλλη, τα πράγματα είναι σίγουρα διαφορετικά για το ραδιόφωνο, και πιο εύκολα.

Για το ραδιόφωνο και πείρα υπάρχει (και μόνο να σκεφτεί κανείς ότι χιλιάδες κόσμος διαθέτει ερασιτεχνικούς σταθμούς) και άνθρωποι κατάλληλοι για ειδικές, γενικές και όποιες άλλες εκπομπές θέλεις.

Και το κόστος των προγραμμάτων είναι πολύ χαμηλό.

Τι φταίει λοιπόν για τη διατακτικότητα που παρατηρείται στη λήψη αποφάσεων για τη βελτίωση του ραδιοφώνου;

Όχι πως δεν υπάρχει βελτίωση. Υπάρχει, αλλά πραγματοποιείται δειλά-δειλά. Σίγουρα, ελληνικό τραγούδι ακούγεται και μάλιστα μερικοί παραγωγοί κά-

νουν και καλές επιλογές και παρουσιάσεις.

Κάπου όμως το πράγμα κολάει. Έχω την εντύπωση ότι τα λαϊκά προγράμματα «μυρίζουν» ειδικές εκπομπές. Όπως παραδείγματος χάρη είναι η εκπομπή για τους προσκόπους! Τόσα και τόσα χρόνια τα προγράμματα με ξένη μουσική μονοπωλούσαν το ραδιόφωνο, ειδικά το Β', και μάλιστα με την μορφή των ζωνών. Πετρίδης, Έβενης κ.λ.π. Ήταν (και είναι) τα μόνα συγχροτημένα μουσικά προγράμματα που φρόντισε η διεύθυνση του ψυχαγωγικού ραδιοφώνου να δημιουργήσει.

Αντιστοιχη ζώνη ελληνικών τραγουδιών ούτε για δείγμα. Άσε που και στα σκόρπια ελληνικά προγράμματα παιζόντουσαν μόνο όσα η διεύθυνση δεν έκοβε ή δεν ανήκαν στη γενική κατηγορία «λαϊκό» που ήταν αδιακρίτως κομμένη.

Σήμερα, τα ελληνικά προγράμματα που σκάσανε μύτη μέχρι στιγμής είναι από καλά μέχρι πολύ καλά και ελπίζω ότι σύντομα θα ακούγονται όλοι.

Ήδη κι ο Καζαντζίδης κι ο Διονυσίου και μερικοί άλλοι παίζονται στα ελεύθερα προγράμματα.

Φαίνεται όμως ότι οι υπεύθυνοι του προγραμματισμού, ορισμένοι μάλιστα με πολύ βεβαρημένο παρελθόν, αφού είχαν τις ίδιες θέσεις πριν από την κυβερνητική αλλαγή, στα χρόνια δηλαδή που το λαϊκό ήταν υπό διωγμό, διστάζουν να προχωρήσουν πιο αποφασιστικά, είτε γιατί αυτή η αλλαγή κατά βάθος τους κάθεται στο λαρύγγι, είτε γιατί και οι νέοι προϊστάμενοι δεν διαφέρουν και πολύ στις αντιλήψεις από τους προηγούμενους.

Έχουμε ήδη δύο σταθμούς που ασχολούνται με «σοβαρή» (θάλεγα κάτι...) μουσική, Α' και Γ', έχουμε και το σταθμό της ΕΡΤ 2 με τα διαφημιστικά των εταιριών, τι απομένει;

Για πάρα πολλά χρόνια το ραδιόφωνο, ιδιαίτερα το Β' πρόγραμμα, λειτουργούσε σαν η πιο ΠΡΟΩΘΗΜΕΝΗ διαφημιστική μηχανή των πολυεθνικών εταιριών δίσκων.

Μαζί με την τηλεόραση μας έκαναν τέτοια πλύση εγκεφάλου, που σχεδόν κάθε αντίσταση κάμφθηκε και κάθε κριτήριο επιλογής κουρελιάστηκε. Ακόμα κι οι γιδοβοσκοί της Πίνδου συνήθισαν ν' ακούνε ντίσκο!

Αυτή ήταν ίσως η μεγαλύτερη επιχείρηση αλλοτρίωσης της τελευταίας 15ετίας! Επιχείρηση που εκτελέστηκε βασικά από τη συνεργασία και συμπαιγνία των εταιριών δίσκων με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση.

Είμασταν έτσι ανά πάσα στιγμή στη θέση να ξέρουμε ποιο τραγούδι ήταν έβδομο στις πωλήσεις στη Νέα Υόρκη, το Σίδνεϋ και το Γιοχάνσεμπουργκ. Σε μια και μόνο εκπομπή του Άκη Έβενη — κι αυτό πριν από ένα - δύο μήνες — μέτρησα ότι αναφέρθηκε 24 φορές στα — λεγόμενα — TOPS απ' όλες τις χώρες του κόσμου, παίζοντας όχι βέβαια τις εθνικές τους μουσικές αλλά τα προϊόντα των αγγλο-αμερικάνικων πολυεθνικών, που καταρτίζουν κι αυτά τα TOPS των πωλήσεων.

Όπως είναι φανερό χρειάζεται ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ στο ραδιόφωνο για να γίνουν οι αλλαγές σωστά και ουσιαστικά, και όχι για τα προσχήματα και για να ριχτεί στάχτη στα μάτια.

Είμαστε σχεδόν έτοιμοι ν' αποκαλύψουμε με ποιο τρόπο, πνεύμα και δομή λειτούργησε το ραδιόφωνο στο παρελθόν (σχέση με εταιρίες, ξενομανία, λογοκριτές κλπ.) για να δούμε πιο καθαρά και το πώς λειτουργεί σήμερα.

Δεν χρειάζεται, ίσως, να επαναλάβουμε, ότι δεν προτείνουμε το κόψιμο των ξένων τραγουδιών. Κάθε άλλο. Τη τζάμπα και ανεξέλεγκτη προπαγάνδα των ξένων εταιριών δεν γουστάρουμε. Φτάνει. Πού ζούμε!

Όσοι δεν γουστάρουν Ελλάδα και γουστάρουν Βοστώνη με γειά τους με χαρά τους. Εμείς όμως τι φταίμε;

**Στέλιος Ελληνιάδης**

**ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ  
ΣΧΟΛΙΑ**

● Είναι πράγματι **ΜΕΓΑΛΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ** τα **ΤΕΣΣΕΡΑ** αφιερώματα στον Χούλιο Ιγκλέσιας που προβλήθηκαν απ' την τηλεόραση μέσα σε διάστημα **ΕΙΚΟΣΙ ΗΜΕΡΩΝ!!!** Δεν φτάνει που το πρώτο «αφιέρωμα» από την ΕΡΤ 1, μέσα στις γιορτές, ήταν έννυ σουπερ-κομμέρσιαλ του τελευταίου του δίσκου, (ακόμα και οι «οπαδοί του Χούλιο» ενοχλήθηκαν απ' την συνεχή προβολή του **ΤΙΤΛΟΥ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΣΚΟΥ**), ακολούθησαν άλλα τρία, λες και με παρέμβαση του Προέδρου της Δημοκρατίας ο κατινιάρης ισπανός playboy ποδοσφαιριστής τραγουδιστής ανακηρύχτηκε εθνικός σπαρ!

Αυτό είπα στη μάνα μου ένα βράδυ που η τηλεόραση ξαναείχε Χούλιο κι εκείνη που δεν κατάλαβε το χιούμορ μου, μου απάντησε «μπα, μάλλον κάποιον θα λαδώσανε» κι εγώ με τη σειρά μου τότε σκέφτηκα ότι στο σημείο που φτάσαμε δεν αποκλείεται να μας βάζουνε χέρι και χωρίς «λάδωμα»!

● Ο Ιγκλέσιας όμως δεν είναι ο μόνος που βγαίνει και ξαναβγαίνει ανελλιπώς. Αρκετές φορές είδαμε και το Σαρλ Αζναβούρ να τραγουδάει αγγλικά και την πρώτη φορά είπαμε ότι οι άνθρωποι που αγοράσανε (για σκέψου) αυτό το πρόγραμμα είχανε χιούμορ, όταν όμως το βλέπουμε και το ξαναβλέπουμε όσο καλοπροαίρετοι και νάμαστε τσαντιζόμαστε υποχρεωτικά.

● Εμένα προσωπικά οι παληού τύπου δικαιολογίες «δεν έχουμε αρκετά νέα και καλά προγράμματα» ή «πρόκυψε ένα κενό την τελευταία ώρα και δείξαμε ό,τι

**Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΣ**

Σας παρακαλούμε να σημειώσετε ότι η ταχυδρομική μας διεύθυνση (για γράμματα, δέματα, συνδρομές κλπ.) είναι:

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥ-  
ΛΟΣ  
ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ 30  
ΛΥΚΟΒΡΥΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ**

είχαμε πιο πρόχειρο» δεν με πείθουνε. Πάντα θα υπάρχουν βέβαια κενά (τουλάχιστον όσο ο προγραμματισμός θα έχει τρύπες), αλλά κι αυτό είναι εν γνώσει των υπεύθυνων του προγραμματισμού, μπορούν λοιπόν άνετα να έχουν διαθέσιμα και «πιο πρόχειρα» 5-10 ή και 20 και 30 παληότερα κομμάτια για να καλύπτουν τα κενά, για ν' αποφεύγουν την συνεχή επανάληψη των ιδίων κομματιών, που συνήθως δεν είναι κι απ' τα καλύτερα. Για την έλλειψη αρκετών νέων προγραμμάτων θα μιλήσουμε πολύ γρήγορα, γιατί ούτε αυτή η δικαιολογία στέκει μιας και λεφτά διατίθενται και χρόνος υπάρχει, αλλά επιφυλασσόμαστε γιατί για την ποιότητα των νέων προγραμμάτων δεν φταίνε μόνο οι διευθύνσεις των σταθμών.

● Μπορεί ο Μιχαηλίδης να λανσάρει στο πλατύ κοινό το φαινόμενο φρικιό-τέρας, να πλασάρει το φαινόμενο αστυνομικοί-αφοσιωμένοι-στο-λειτούργημά-τους-διώκτες-του-κακού, να εφευρίσκει μπαρ στα Εξάρχεια που καπνίζουν ελεύθερα χασίσι και διάφορα τέτοια, μπορεί ο Μεσθενάιος να ξεπερνάει το πρόβλημα της εξαιρετικής αναντιστοιχίας του — συμπαθητικού κατά τ' άλλα — «Μινόρε της Αυγής» με τον αληθινό κοινωνικό περίγυρο και τους ανθρώπους της εποχής στην οποία υποτίθεται ότι διαδραματίζεται η υπόθεσή του, αλλά τουλάχιστον και οι δύο κάνουν τις απόπειρες να καταπιαστούν με κάποιο θέμα αξιόλογο, με κάποια ουσία, να προκληθεί κάποιος ερεθισμός, να σχολιαστεί το πράγμα, να προχωρήσει έστω και κάτω από την ίδια την κριτική συντριβή της προσπάθειας λόγω των αδυναμιών της, των αυθαιρεσιών και διαστρεβλώσεων που περιέχει. Τι να πει κανείς όμως για το σήριαλ «Χρυσό σπίτι» που πρωταγωνιστεί ο Πάντζας κι είναι ό,τι πιο σαχλό, κρύο και ανούσιο έχει βγει στον αέρα; Θα πει κανείς ότι σαχλό μεν, ανώδυνο δε! Λες η μαλάκυνση νάχει φτάσει σε τέτοιο στάδιο;

**N**

**ΤΟ "TOP-TEN" ΤΗΣ  
ΤΡΙΠΟΛΗΣ**

Δεκέμβρης '82. Σύνταγμα Νεοσυλλέκτων. Χειμώνας, κρύο, σκοπιές, τραγούδια. Τα δημοφιλέστερα ανάμεσά μας:

1. Σ' αγαπάω μ' ακούς (Γ. Σαλαμπάσης).
2. Δημοσθένους λέξεις (Δ. Σαββόπουλος).
3. Τα πήρες όλα (Σ. Διονυσίου).
4. Μην κλαις (Σ. Μπέλλου).
5. Ο στρατιώτης (Β. Παπακωνσταντίνου).
6. Ο φαντάρος (Χ. Αλεξίου).
7. Άπονη ζωή (Γ. Μπιθικώτσης).
8. Βράχο-βράχο (Σ. Καζαντζίδης).
9. Η ζωή μου όλη (Σ. Καζαντζίδης).
10. Φραγκοσυριανή (Μ. Βαμβακάρης).

Τα βγάλαμε δημοκρατικά, φιλαράκια φαντάροι, στο θάλαμο, ανάλογα με το πόσο ακούγονται μες το στρατόπεδο.

«Ο Γρηγοράκος απ' τη Σαλονίκη σκαρφαλώνει κάθε βράδυ στο μαντρότοιχο και φωνάζει σ' αγαπάω μ' ακούς;», λέει ένας συνάδελφος «όσο για το Γιώργο απ' τη Λάρισα, που μόλις πήρε γράμμα απ' τη δικιά του, που του κάνει νερά, ακόμα τραγουδάει τα *πήρες όλα κι έφυγες και κλαίει και βλαστημάει*».

Μ' ένα τραγούδι στο στρατό ηηδάμε το μαντρότοιχο και είμαστε αλλού. Τι ωραία που θάταν νάπαιζε κανένα καλό τραγούδι και το ραδιόφωνο της Τρίπολης (ΕΡΤ-2) που έχει τα χάλια του!

Φανταράκια, κουράγιο!

**X.Π.**

Ένας νεοσύλλεκτος.



Επανόρθωση:

Στο κείμενο για τον Γιώργο Μακρή (τ. 4 σελ. 5) το σωστό είναι, στην 9η σειρά: Παιδιά δε, μοιραζόμασταν

## ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

Δίσκοι και άλλα...

6

● Η Σωτηρία Μπέλλου συνεχίζει την περιδιάβασή της στους «έντεχνους» (αχ, κύριε Πατσιφά) με τον ΔΗΜΗΤΡΗ ΛΑΓΙΟ...

● Καινούργια λαϊκά δικά του και των Σπύρου Παπαβασιλείου, Τάκη Σούκα, Χρίστου Νικολόπουλου, Α. Αξιώτη και Ατραϊδη ηχογραφεί ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΥΜΑΚΗΣ, που συμμετείχε στα «Καψούρικα»...

● Ο Γιάννης Σμυρναίος ηχογράφησε το πρόγραμμα που παρουσιάζει ο ΧΑΡΡΥ ΚΛΥΝ στη Διαγώνιο, για λογαριασμό της ΕΜΙ που προτίθεται να το κυκλοφορήσει σε δίσκο πριν από το Πάσχα...

● Σμυρνέικα και Ρεμπέτικα τραγουδάει η ΓΛΥΚΕΡΙΑ που «έσκισε» με τον προηγούμενο δίσκο της. Παίζουν Γ. Κόρος, Χ. Νικολόπουλος, Α. Μόσχος...

● Το ίδιο κάνει και η ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ μ' ένα διπλό άλμπουμ με τη συμβολή του Παναγιώτη Κουνάδη στην εκλογή των κομματιών. Και οι δύο πάνε για Πάσχα...

● Ελπίζουμε οι ηχογραφήσεις για τον επίσης διπλό με τα τραγούδια που ακούγονται στο τηλεοπτικό «Μινόρε της αυγής» να είναι καλύτερες απ' αυτές του σήριαλ. Εκτελεστές είναι η Αθηναϊκή Κομπανία, ο Γιώργος Σαρρής και ο Γιώργος Ξυντάρης (της «Ρεμπέτικης ιστορίας» στην Ιπποκράτους)...

● Παράθυρο στη Μεσόγειο βάφτισε την καινούργια του δουλειά ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ που θα την παρουσιάσει με ερμηνευτή τον Χαράλαμπο Γαργανουράκη. Ο Μάνος Ελευθερίου και ο Μανώλης Σταυρακάκης έγραψαν τα λόγια...

● Κινητοποίηση των συνεργατών του Πολίτη για τον ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΝΤΟΛΑΖΟ. Αντώνης Ρεπάνης, Νίκος Μπαξεβάνης, (ο «σ' αγαπάω μ' ακούς»), η Κ. Πανά-



### ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

Μ' ένα τηλεφώνημα έγινε η «δουλειά». Τα κανόνισαν οι δυο τους και ένα κυριακάτικο απόγευμα, ο Γιώργος ο Κοντογιάννης πέρασε απ' τα Πατήσια πήρε τον Άκη Πάνου και παρέα βρέθηκαν στο σπίτι του Γιώργου Κόρου, όπου η Ρεμπέτικη Κομπανία έκανε πρόβα για τον τρίτο δίσκο της, που τώρα έχει σχεδόν τελειώσει.

Με την κιθάρα του, που την κατασκευή της την ολοκλήρωσε πρόσφατα, ο Πάνου έγινε έκτακτο

(και τι έκτακτο) μέλος της Κομπανίας, παίζοντας μαζί με τους άλλους τα τραγούδια του Βαμβακάρη (Ψηλά τα παραθύρια σου), του Παπαϊωάννου (Πειραιώτισσα), του Μητσάκη (Η αιτία θά 'σαι εσύ) και τ' άλλα, που περιλαμβάνονται στο δίσκο που θα κυκλοφορήσει πριν το Πάσχα.

Σ' αυτή την «πρόβα» (που το ΝΤΕΦΙ επιφυλάσσεται ν' αναφερθεί λεπτομερέστερα στο επόμενο τεύχος) ή καλύτερα σ' αυτό το "Jam" που συμμετείχε κι ο Κόρος με το βιολί του, ακούστηκαν «άλλα» πράγματα. Τυχεροί εμείς...

γου, ο Μ. Θεϊόπουλος, ο Η. Φιλίππου και ο Α. Αξιώτης δούλεψαν γι' αυτόν...

● Για τον ΚΩΣΤΗ ΧΡΗΣΤΟΥ έγραψαν και ηχογράφησαν οι Νάκης Πετρίδης, Χρίστος Νικολόπουλος και Νίκος Μπαξεβάνης...

● Τραγούδια που έχει πει η Μαρίκα Νίνου, θα ηχογραφήσει σε δεύτερη εκτέλεση η ΜΑΡΙΖΑ ΚΩΧ...

● Ο ΠΑΝΟΣ ΤΣΑΠΑΡΑΣ με μουσική και στίχους δικούς του ετοιμάζει μεγάλο δίσκο, μαζί με την Ελένη Τσαγκαράκη. Τίτλος του «Τρέμουν τα ετοιμόρροπα»...

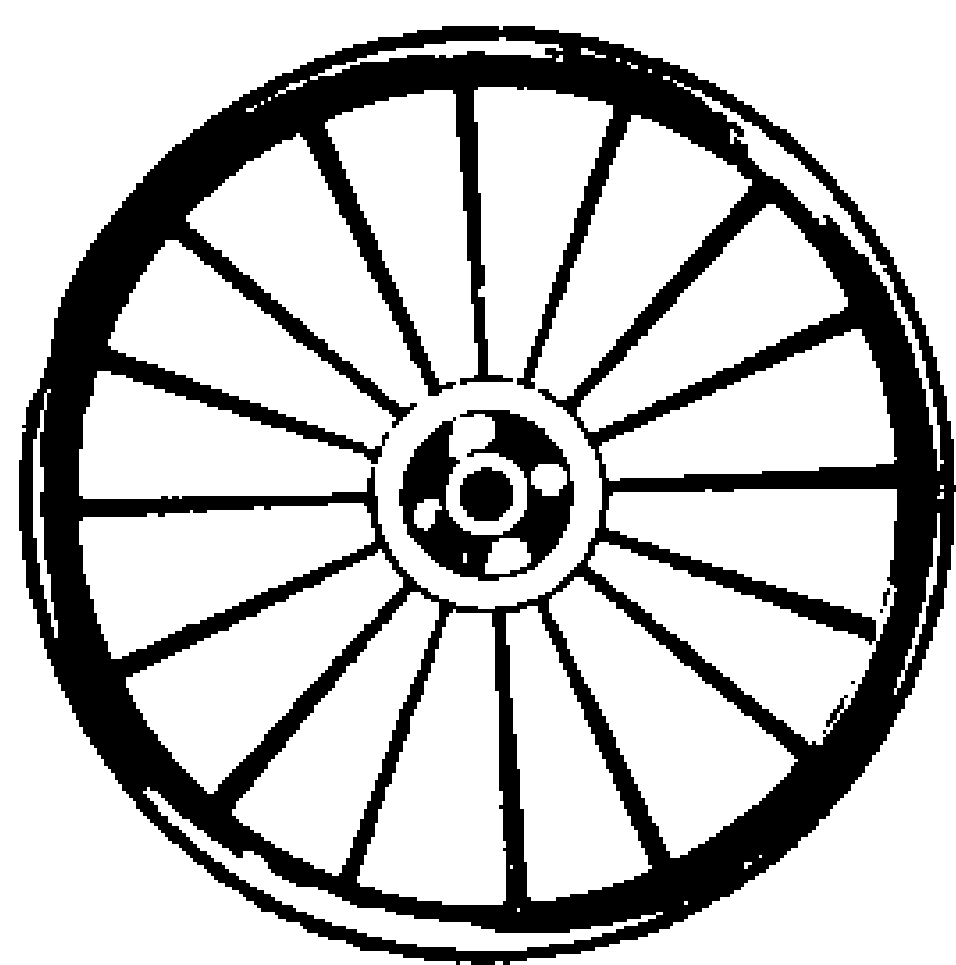
● «Τα τραγούδια της θάλασσας» τραγουδάει ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑ-

ΛΗΣ. Για το σκοπό αυτό επιστρατεύθηκαν ο Νίκος Καββαδίας, ο Λάμπρος Πορφύρας, ο Βασίλης Ρώτας κι ο Άκος Δασκαλόπουλος. Συνθέτης ο Μιχάλης Τερζής...

● Ο Θάνος Μικρούτσικος, ο Γιάννης Ζουγανέλης, ο Χρήστος «Πρόκας» Κυριαζής και ο Λάκης — με τα ψηλά ρεβέρ — Παπαδόπουλος έγραψαν για τον ΒΛΑΣΣΗ ΜΠΟΝΑΤΣΟ, που κάνει ο ίδιος την παραγωγή, για λογαριασμό πάντοτε της εταιρίας του. Οι Ε. Παξινού, Γ. Ιγνατιάδης, Σταχτόπουλος και Τζένη Καρέζη (κάποια λείπει) έγραψαν τους στίχους...

# FAVOR

Bar



Ζωντανή Μουσική  
με πιάνο

Κάθε βράδυ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ & ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 60  
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΛ. 360.2796

ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΣΤΕΚΙ

“Μποχωρι,”  
Ρεμπέτικα



Με πολύ μεράκι το ρεμπέτικο συγκρότημα  
μας παρουσιάζει μια ωραιότατη επιλογή  
από τα καλύτερα ρεμπέτικα τραγούδια.

Σε μια ατμόσφαιρα ζεστή, φιλική και κεφάτη

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ — ΔΙΔΟΤΟΥ 33

**ΦΑΤΜΕ**  
ΨΕΜΜΑΤΑ  
**ΦΑΤΜΕ**  
ΨΕΜΜΑΤΑ  
**ΦΑΤΜΕ**  
ΨΕΜΜΑΤΑ  
**ΦΑΤΜΕ**  
ΨΕΜΜΑΤΑ

ο καινούργιος  
δίσκος τους

**ΦΑΤΜΕ**  
ΨΕΜΜΑΤΑ



EMI

Columbia



ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ  
**ΝΤΕΦΙ '83**

**ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ**  
10-11, 13-14 και 19-20 Ιούνη

6 ΜΕΡΕΣ  
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

ΧΑΡΙΣ  
10-11 ΑΛΕΞΙΟΥ

ΜΑΝΩΛΗΣ  
19-20 ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

*και άλλα σημαντικά ονόματα  
του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ  
και εκπλήξεις...*

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ  
ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:  
ΤΗΛ. 8643.852, 3630.868

Αθήνα η πρωτεύουσα του κόσμου